

وزارت علوم، تحقیقات و فن‌آوری

دانشکده موسیقی

اجرای پایانی (پایان نامه) جهت اخذ درجه‌ی کارشناسی ارشد

رشته‌ی نوازندگی موسیقی ایرانی

موضوع عملی:

اجرای قطعاتی در آواز دشتی به صورت تکنوازی و گروه نوازی

استاد راهنمای بخش عملی:

سعید ثابت

موضوع نظری:

بررسی ساختار چهارمضراب‌های فرامرز پایور

استاد راهنمای بخش نظری:

دکتر محمدرضا آزاده فر

نگارش و تحقیق:

شعله ممتحن

شهریور ۱۳۹۰

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

فهرست

چکیده	
مقدمه	۷
تعریف و تاریخچه ی چهارمضراب	۸
شیوه ی تحقیق	۱۱
بررسی ساختار مدال چهارمضراب حجاز	۱۴
بررسی الگوهای ریتمیک و پایه چهارمضراب حجاز	۱۵
بررسی ساختار فرمال چهارمضراب حجاز	۱۶
نمای فرمال چهارمضراب حجاز	۱۷
نت چهارمضراب حجاز	۱۹
بررسی ساختار مدال چهار مضراب قرائی	۲۲
بررسی الگوی ریتمیک و پایه چهارمضراب قرائی	۲۳
بررسی ساختار فرمال چهار مضراب قرائی	۲۴
نمای فرمال چهارمضراب قرائی	۲۶
نت چهارمضراب قرائی	۲۸
بررسی ساختار مدال چهارمضراب شور	۳۱
بررسی الگوهای ریتمیک و پایه چهارمضراب شور	۳۲
بررسی ساختار فرمال چهارمضراب شور	۳۴

۴۰	.....	نمای فرمال چهارمضراب شور
۴۵	.....	نت چهارمضراب شور
۴۹	.....	بررسی ساختار مدال چهارمضراب اصفهان
۵۰	.....	بررسی الگوی ریتمیک و پایه چهارمضراب اصفهان
۵۲	.....	بررسی ساختار فرمال چهارمضراب اصفهان
۵۷	.....	نمای فرمال چهارمضراب اصفهان
۶۱	.....	نت چهارمضراب اصفهان
۶۶	.....	بررسی ساختار مدال چهارمضراب چهارگاه
۶۷	.....	بررسی الگوی ریتمیک و پایه چهارمضراب چهارگاه
۶۹	.....	بررسی ساختار فرمال چهارمضراب چهارگاه
۷۲	.....	نمای فرمال چهارمضراب چهارگاه
۷۵	.....	نت چهارمضراب چهارگاه
۷۹	.....	نتیجه گیری
۸۱	.....	کتاب نامه

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

مقدمه

از سال ها قبل ، هنگامی که مشغول فراگیری چهارمضراب های فرامرز پایور بودم ، تاکنون که همان چهار مضراب ها را به هنرجویان تدریس می کنم ، همیشه این نکته برایم بسیار جالب توجه بوده که از نقطه نظر سبک و سیاق آهنگسازی و خلق ملودی، این چهارمضراب ها از یک شیوه ثابت پیروی نمی کنند. بعضی ها (مانند چهارمضراب های قرائی و حجاز از کتاب سی قطعه چهارمضراب برای سنتور) به شدت با تأثیر از شیوه و سبک چهار مضراب های قدیمی ساخته شده اند که در آن یک الگوی ریتمیک مشخص در قالب پایه معرفی شده و بعد همان الگو، سکانس وار و یا بعضاً در گوشه های دیگر بسط و گسترش یافته است.

اما در بعضی دیگر از چهارمضراب ها، پایه ها و ریتم تغییر کرده، ملودی سازی و ملودی پردازی از ارکان آن می گردد.

با این نگاه و عقیده برآن شدم تا دیدگاه خود را در قالب تحلیل پنج چهار مضراب از چهارمضراب های فرامرز پایور بیان کنم، لذا تأکید و اهمیت اصلی موضوع این رساله بر روی بررسی این چهارمضراب ها می باشد.

بخش اول رساله (تعریف و تاریخچه چهارمضراب) به صورت خلاصه ارائه گردیده است زیرا این مبحث در پایان نامه های دیگر دانشجویان با تفصیل و شرح بیشتری نگاشته شده است.

تعریف و تاریخچه چهار مضراب

قدیمی ترین متنی که این واژه در آن به ثبت رسیده است ، کتاب بحورالانحان تألیف فرصت الدوله شیرازی (تألیف به سال ۱۲۸۳ هـ.ق) می باشد که البته اشاره ای به معنی این واژه در آن نشده است. در زمان عبدالقادر مراغه ای ، این شکل از موسیقی با نام «ترجیع» وجود داشته است. با توجه به شباهت پایه در چهارمضراب با بیتی که در قالب شعری ترجیع بند به آن «ترجیع» می گویند، نامیدن این فرم با نام ترجیع منطقی به نظر می رسد (در قالب شعری ترجیع بند، بیتی به نام ترجیع وجود دارد که بعد از هر دو یا چند بیت شعر تکرار می شود، درست مانند همان شخصیتی که پایه در چهارمضراب های موسیقی کلاسیک ایرانی دارد) اما اینکه چرا و در چه زمانی این نام به «چهارمضراب» تغییر شکل داده به درستی معلوم نیست.

ژان دورینگ در کتاب «سنت و تحول در موسیقی ایرانی» (۱۳۸۳:۲۱۲) در مورد این کلمه ، بدین گونه اظهارنظر می کند: «این کلمه از نظر لغوی یعنی چهار تا مضراب ؛ زیرا دراصل بر مبنای ترکیبی بوده که از چهار زخمه راست تشکیل می شده است» او در همانجا نقل می کند که: «در قدیم فقط نوا، راست پنجگاه، همایون و سه گاه با یک چهارمضراب شروع می شدند ، اما در اواخر قرن سیزدهم (اوایل قرن بیستم میلادی) استادان آن را بر دستگاه های دیگر هم افزودند» اما دورینگ در مورد چرایی این موضوع صحبتی به میان نمی آورد.

خانم الازونیس در کتاب موسیقی کلاسیک ایرانی در مورد ساختار چهار مضراب ها می نویسد: «در چهارمضراب ها (مخصوصاً در شروع این قطعه) میزان دوبر قویاً احساس می شود، علاوه بر این بخش ملودیک معمولاً دو ضربی است که باعث می شود چهارمضراب ها برجسته تر باشند»

هرمز فرهنگ نیز در کتاب خود بنام «دستگاه در موسیقی ایرانی» چهارمضراب را اینگونه معرفی می‌کند: «قطعه ای است که به منظور نمایش مهارت تکنواز ساخته می‌شود. چهار مضراب شبیه به اتود^۱ در موسیقی غربی است» (۱۳۸۶:۱۸۸)

فرهت در ادامه فرم چهارمضراب می‌نویسد: «ساختار ریتمیک چهارمضراب معمولاً یک الگوی ثابت و مختصر است و چون حرکتی سریع دارد می‌تواند پرهیجان باشد. اغلب چهارمضراب‌ها میزان دوضربی ترکیبی ($\frac{6}{8}$ و $\frac{16}{8}$) دارند، اما میزانهای دوضربی و سه ضربی ساده نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند». (۱۳۸۶:۱۸۸)

فرهت در ادامه می‌گوید: «به نظر می‌رسد که تماس با موسیقی‌های غربی، گرایش بیشتری به اینگونه قطعات که نمایشی از چیره دستی است را باعث شده و این با عوالم متفکرانه‌ی بداهه سازی در موسیقی سنتی همگونی ندارد» (۱۳۸۶:۱۸۹)

فرامرز پایور در مقدمه کتاب «سی قطعه چهارمضراب برای سنتور» (۱۳۸۶:۵) در تعریف کلمه چهارمضراب می‌نویسد: «چهارمضراب از روی نوعی آهنگ ضربی که استادان قدیم موسیقی ایران با تار می‌نواخته‌اند به وجود آمده است. این نوع ضربی‌ها ابتدا با چهار نواخت مضراب شروع می‌شده که نواخت یکم و دوم به سیم‌های سفید تار، نواخت سوم به سیم‌های زرد و نواخت چهارم به سیم‌های بم اصابت می‌کرده و پایه ملودی محسوب می‌شده است». به نظر می‌رسد تعریف ارائه شده توسط پایور، صورت دقیق تری از تعریفی است که ژان دورینگ در کتاب خود از چهارمضراب ارائه می‌دهد.

---

^۱ - Etude

پایور در بررسی فرم چهارمضراب ، همان جا می نویسد: «چهارمضراب معمولاً با یک پایه شروع می شود، به این ترتیب که یک یا دو میزان وزن مخصوصی برای قطعه در نظر گرفته می شود و کلیه جملات بعدی منتهی به این پایه اولیه می گردند. در این فرم ممکن است که ملودی های آن بسط همان پایه باشند یا ملودیهای متنوع دیگری متناسب با پایه اصلی که با مهارت به پایه متصل می گردند، در نظر گرفته شوند»

با توجه به تعریفی که او از چهارمضراب و شیوه خلق آن در ابتدای کتاب خود معرفی کرده است می توان اینگونه پیش بینی کرد که چهارمضراب های کتاب هم از همان قانون کلی (یا با اندکی تغییرات) الگوبرداری کرده اند. اما واقعیت این است که نکاتی در خلق چهار مضراب های پایور وجود دارند که با چهارچوب کلی چهارمضراب های سنتی و کلاسیک گذشتگان ایشان تفاوت قابل توجهی دارد و در زمان خود این تفاوت ها بسیار بدیع و منحصر به فرد بوده اند. البته باید به این نکته توجه نمود که علی رغم وجود این همه نکات تازه و بدیع، چهارمضراب ها از استخوان بندی و قالب موسیقی سنتی عدول نکرده اند و این عامل مهمی است که نگارنده را بر آن داشت تا ۵ چهار مضراب از چهار مضراب های پایور را به عنوان نمونه تحلیل کرده و در لابلاهای این تحلیل ها، نوآوری ها و نکات جدید موجود مورد بررسی قرار گیرند.

در بخش نخستین فصل تجزیه و تحلیل ساختار چهار مضراب ها ، عواملی که چهار مضراب ها بر مبنای آنها تجزیه و تحلیل شده اند، ارائه می شود.

شیوه تحقیق

چهارمضراب از جهات گوناگونی مورد بررسی قرار گرفته که عبارتند از:

۱- بررسی ساختار مدال

در این بخش مدهای موجود در قطعه، وسعت صوتی، فاصله ساختاری، نت های ایست، شاهد و متغیر و همچنین ارتباط جملات با گوشه های ردیف مورد بررسی قرار می گیرد.

متغیر = M   ایست = I   شاهد = Š

۲- بررسی ساختار فرمال:

برای بررسی ساختار فرمال این قطعات، ابتدا لازم است مختصری درباره اجزاء سازنده ملودی ها توضیح داده شود^۲

- نغمه (*Tone*): کوچکترین مؤلفه در ساختار هر ملودی (معادل حرف)
- فیگور (*Figure*): یک واحد بزرگتر از نغمه است که معمولاً از سه تا هشت نت (نغمه) تشکیل می شود که معمولاً بر اساس یک الگوی ریتمیک شاخص کنار هم قرار می گیرند.
(معادل سیلاب)

- موتیو (*motive*): واحدی بزرگتر از فیگور (دو تا چهار فیگور) معادل یک کلمه.
- عبارت (*phrase*): واحدی بزرگتر از موتیو و معمولاً بین چهار تا هشت میزان (در میزانهای ساده) و دو تا چهار میزان (در میزانهای ترکیبی) می باشد که در آن ایده های موسیقایی در

---

^۲ - شایان ذکر است دسته بندی زیر بر مبنای آنالیز شینگر که توسط آقای هومان اسعدی در کلاس های کارشناسی ارشد تدریس می شود شکل گرفته است.

قالب اندیشه هایی کامل تر گسترش می یابد. عبارت ها را با حروف کوچک نمایش می

دهیم. $a, b, \dots$

اجزای عبارت (*Phrase member*): واحدهایی بزرگتر از موتیو که اغلب از دو میزان ساخته شده

اند و از ترکیب دو یا چند جزء از آنها یک عبارت ساخته می شود. اجزای عبارتها را با حرف *phm*

نمایش می دهیم.

جمله: از ترکیب عبارت ها، واحدهای بزرگتری شکل می گیرد که رایج ترین آنها را جمله می نامند.

هر جمله متشکل از دو (گاهی اوقات سه) عبارت است که معمولاً عبارت آخر بیش از عبارت

نخست تداعی گر حس اختتام است.

در این تحقیق، جمله را با حروف بزرگ نمایش می دهیم $A, B, C, \dots$

۳- بررسی جملات از لحاظ نمای ملودیک

الگوی کلی نمایانگر جهت حرکت از نخستین تا آخرین نغمه در ساختار ملودی است که دارای

انواع زیر می باشد:

۱- نمای صعودی

۲- نمای نزولی

۳- نمای کمان گونه

۴- نمای کمانی وارونه

۵- نمای ثابت یا ساکن

۴- بررسی الگوهای ریتمیک پایه ها

در این بخش تمام فیگورهای ریتمیک موجود در چهار مضراب و همین طور ارتباط آنها با الگوی ریتمیک پایه چهارمضراب مورد بررسی قرار می گیرد.

۵- بررسی نوع بسط و گسترش جملات:

در این مبحث به روند توسعه و ارتباط بین عبارت ها اشاره می شود که از چه نوع پیروی می کنند مانند سکانس، متقابل و متشابه.

سکانس (روند پیاپی): به مفهوم ارائه یک موتیو یا فیگور ملودیک در سطحی متفاوت از

لحاظ زیر وبمی است که حداقل باید از سه بار کمتر ارائه نگردد.

متشابه: در عبارات متشابه ، عبارات دوم تکرار دقیق عبارت اول نیست ؛ اما هر دو از لحاظ

ویژگی های کلی ملودی مثل نمای ملودی و یا ریتم ، دارای تشابه هستند.

متقابل: در عبارات متقابل ، عبارت دوم از لحاظ هویت ریتمیک ساختار فواصل و یا نمای

ملودی ، با عبارت اول متفاوت است.

(باید در نظر داشت که این دسته بندی (متقابل و متشابه) تا حدودی ذهن گرایانه است و در

مواردی ، جداسازی این دو مورد شفاف و واضح نمی باشد)

بررسی ساختارمدال چهار مضراب حجاز

این چهارمضراب در مُد حجاز (آواز ابوعطا) ساخته شده است. گستره صوتی چهارمضراب در شکل

زیر نشان داده شده است:

$$\check{S} = Re \quad I = Sol$$

مُدهای استفاده شده در چهار مضراب:

مُد حجاز:

بررسی الگوی ریتمیک و پایه چهارمضراب حجاز :

این چهار مضراب در ریتم $6/8$ (دو ضربی ترکیبی) اجرا شده است

الگوی ریتمیک استفاده شده در این چهار مضراب الگوی زیر می باشد :

این الگوی ریتمیک در اصل الگوی ریتمیک پایه است که در طول قطعه و برای ساخت جمله ها از

آن استفاده شده است (بدون حتی اندکی تغییر در آن).

این عدم تغییر و یکنواختی شاید برای نسل های گذشته و آهنگسازان قدیمی بسیار معمول و حتی

گوش نواز) بوده است، (مخصوصاً که در گذشته ، مدت زمان اجرای یک چهارمضراب ، بسیار کوتاه

تر از زمان کنونی آن بوده است) اما در حال حاضر ، این عامل ، چهار مضراب را یکنواخت و خسته

کننده می کند.

بررسی ساختار فرمال چهارمضراب حجاز

این چهارمضراب در آواز ابوعطا و در گوشه حجاز ساخته شده است. در این سبک چهارمضراب های سنتی، پایه نقشی محوری و اساسی در تعیین محتوای ملودیک کل چهارمضراب ایفا می کند. همچنان که در این چهارمضراب، ریتم ارائه شده در پایه که در ابتدای چهارمضراب معرفی شده است، تا انتهای چهارمضراب ادامه و تداوم دارد.

جمله *A*: این جمله از یک عبارت تشکیل شده که اجزاء آن در ابتدا به شکل سکانس نزولی و در انتها به شکل سکانس صعودی بسط و گسترش یافته اند. در مجموع بسط و گسترش از نوع سکانس و نمای ملودی کمائی وارونه می باشد.

جمله *B*: مانند جمله *A* می باشد (از لحاظ نوع بسط و گسترش، نمای ملودی و تک عبارتی بودن)

جمله *C*: بسط و گسترش این جمله نیز از نوع سکانس و نمای ملودی نزولی است.

جمله *D*: مانند جمله *C* می باشد

جمله *E*: در دو عبارت این جمله اشاره ای مختصر و گذرا به مُد عشاق شده ولی این گوشه بطور مشخص معرفی نمی گردد. بسط و گسترش از نوع سکانس و نمای ملودی در کل ایستا می باشد.

نمای فرمال چهار مضراب حجاز

جمله	شماره جمله	عبارت	اجزاء عبارت
A	(۵-۲۴)	a	<i>Phm</i> <i>Phm_۱(۵-۸)</i> <i>Phm_۲(۹-۱۲)</i> <i>Phm_۳(۱۳-۱۶)</i> <i>Phm_۴(۱۷-۲۰)</i> <i>Phm_۵(۲۱-۲۴)</i>
B	(۲۹-۴۴)	b	<i>Phm_۱(۲۹-۳۰)</i> <i>Phm_۲(۳۱-۳۲)</i> <i>Phm_۳(۳۳-۳۴)</i> <i>Phm_۴(۳۵-۳۶)</i> <i>Phm_۵(۳۷-۳۸)</i> <i>Phm_۶(۳۹-۴۰)</i> <i>Phm_۷(۴۱-۴۲)</i> <i>Phm_۸(۴۳-۴۴)</i>
C	(۴۹-۶۰)	C _۱ (۴۹-۵۲) C _۲ (۵۳-۶۰)	<i>Phm_۱(۴۹-۵۰)</i> <i>Phm_۲(۵۱-۵۲)</i> <i>Phm_۱(۵۳-۵۴)</i> <i>Phm_۲(۵۵-۵۶)</i> <i>Phm_۳(۵۷-۵۸)</i> <i>Phm_۴(۵۹-۶۰)</i>

<p style="text-align: center;"><i>D</i></p>	<p style="text-align: center;">(70-75)</p>	<p style="text-align: center;"><i>d</i></p>	<p><i>Phm</i>₁(70-76) <i>Phm</i>_γ(79-70) <i>Phm</i>_γ(71-72) <i>Phm</i>_ξ(73-74) <i>Phm</i>_ο(75-76) <i>Phm</i>_γ(77-78)</p>
<p style="text-align: center;"><i>E</i></p>	<p style="text-align: center;">(83-118)</p>	<p style="text-align: center;"><i>e</i> 1(83-88) <i>PAYE</i>(89-92) <i>e</i> 2(93-118)</p>	<p><i>Phm</i>₁(83-84) <i>Phm</i>_γ(85-86) <i>Phm</i>_γ(87-88) <i>Phm</i>₁(93-94) <i>Phm</i>_γ(95-96) <i>Phm</i>_γ(97-98) <i>Phm</i>_ξ(99-100) <i>Phm</i>_ο(101-102) <i>Phm</i>_γ(103-104) <i>Phm</i>_ν(105-106) <i>Phm</i>_λ(107-108) <i>Phm</i>_α(109-110) <i>Phm</i>₁(111-112) <i>Phm</i>₁₁(113-114) <i>Phm</i>_{1γ}(115-118)</p>

چهارمضرب حجاز

11 $\text{♩} = 144$ 1 $v v$

5 9 13 17 21 25 29 33 37 41

Detailed description: This musical score is for a piece titled 'چهارمضرب حجاز' (Chaharmusreb Hajar). It consists of ten staves of music, each starting with a measure number (11, 5, 9, 13, 17, 21, 25, 29, 33, 37, 41). The tempo is marked as $\text{♩} = 144$. The music is written in a single melodic line on a treble clef staff with a key signature of one flat (B-flat). The piece is characterized by a continuous sequence of triplet eighth notes. The first staff includes dynamic markings $v v$ and a first ending bracket. The notation includes various articulations such as accents and slurs, and the piece concludes with a double bar line.

45

49

53

57

61

65

71

75

79

83

87

Handwritten musical score consisting of seven staves of music. The notation is in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The music is characterized by frequent triplet markings, indicated by a '3' above groups of three notes. The staves are numbered with handwritten numbers: 91, 95, 99, 103, 107, 111, and 115. The final staff ends with a double bar line and a repeat sign, with the number 778 written above it. The handwriting is in black ink on a white background.